

Munkanapló- Anglia

Név: Geiszler Mirjam

Osztály: 12.A

A szakmai gyakorlat időpontja: 2018. 07. 25. – 2018. 09. 25.

A szakmai gyakorlat helye: Egyesült Királyság, Plymouth, Le Monde

A projekt címe: Süssünk-Főzzünk együtt az EU-ban!

2018.július26-án kora reggeli órákban indult a repülőgépünk (KLM légitársaság) Ferihegyről, majd átszállást követően Amsterdamból Bristolba érkeztünk, ahonnan kb. egy 3 órás buszos út helyett, (lerobbant a busz) több mint 5 órás út után megérkeztünk Plymouthba. (Az odautazás kísérőtanárral történt, hazafelé már önállóan magunk utaztunk, felmérve és beszámítva az utazási időbe az esetleges közlekedési problémákat is.) Itt már a befogadó család várt minket. Otthonukból gyönyörű kilátás nyílt a Tamar Bridge-re. A szobákat illetően, mindannyian (3 lány) jól betudtunk rendezkedni. Nekem külön szobám volt. A család (egy házaspár), akiknél 2 hónapot töltöttük, vendégszeretőek voltak, bár gyermekük nem lévén (de macska igen), az eltérő munkarendünket, nehezen tudták kezelni. A családnál egyszerű reggelit és vacsorát kaptunk, valamint mostak ránk.

A megérkezésünket követően, másnap a Vocational Almond kapcsolattartó cég képviselője körülvett minket a városban és már aznap megismerkedhettünk a munkahelyeinkkel. Én a Le Monde (francia szó: a világ) elnevezésű plymouthi kikötő melletti igen népszerű étterembe kerültem, egyfiú osztálytársammal együtt. Az étterem nevéből adódóan gondoltuk, hogy ez egy francia étterem, de meglepetésünkre egy török tulajdonú vendéglátóhelyen, török anyanyelvű alkalmazottakkal dolgozhattunk együtt. A török séf Michelin csillagos szakács volt, aki tudását kiváló heti ajánlatokkal, sok haléttel, gusztusos és finom édességekkel mutatta be, a főként a külföldi vendégkör számára. Mindennap – a mi részünkre is – biztosítottak valamilyen étkezési lehetőséget, általában térszaételeket, így én már a befogadó családnál nem vacsoráztam. Érdekeség, hogy az angol vendéglátóhelyek jellemzően nem biztosítanak étkezést az alkalmazottak részére!

Az első napok számomra igen nehezen teltek, mert izgultam az angol nyelv használata miatt, de ez idővel megváltozott. Kezdetben nemcsak én törtem az angol nyelvet, az étteremben, a török séfeknek sem volt az erősségük az angol (volt, hogy fordító programmal beszélünk telefon használatával) továbbá a török alkalmazottak mellett, spanyol és olasz anyanyelvű felszolgálók is dolgoztak. Mindössze egy angol felszolgáló volt! A városban jellemzően minden fizikai munkát külföldi anyanyelvű munkavállaló végzett (buszvezető, eladó....).

Mindazonáltal, a munkatársak segítőkészek és kedvesek voltak, és ha jól dolgoztunk, – ez manager függő volt –borravalóval is jutalmazták a munkánkat. El kell mondanom, hogy heti beosztásunk volt 2 szabadnappal, de a 8 hétből csak két szabad hétvégém volt.

A munkabeosztásunk így igen változó és elnyúló volt – általában 19 óráig dolgoztam –, de bele lehetett szokni. Az én feladatomban (önállóan és egyedül) az étterem nyitása 10:45 órakor és a kezdeti előkészületek, az étterem vonzóvá és tisztává tétele a vendégek fogadásárára: mint

- takarítás (söpítés, felmosás, mellékhelyiségek takarítása, ablakok, hűtők, pultok tisztítása stb...)
- evőeszközök tisztántartása,
- bár feltöltése,
- növények életben tartása, gondozása,
- rámolás,
- kávéfőzés.

A rendelés felvételére (tablettel) és felszolgálásra részünkről ritkán került sor, mivel az angolunk nem volt tökéletes (a többieké sem), de az utolsó hetekben már gyakorlatilag önállóan dolgoztunk.

A közlekedés helyi busszal (2, 2A), átszállás nélkül, fényképes (plasztik kártya alapú) havi bérlettel történt a szállástól az étteremig.

Mindeközben a Vocational Almond cég képviselőjé minden héten összehívott minket, együtt (3 lány+2 fiú) és külön-külön, hogy beszámoljunk nekik az eddigi ott töltött időről. Ez egy igen hasznos és jó dolog volt, ha adódtak gondok, márpedig mindig voltak apróságok, megbeszélhettük egy felnőttel.

A befogadó családdal a munkabeosztásom miatt én kizárólag csak reggel és ritkán este későn (19 óráig dolgoztam) találkoztam, így a közös programokon (pl: mozi) nem igazán vettem részt. Egyedül vagy barátokkal, így is körbetudtam nézni Plymouthban, a város környékén, a kikötőben, a Tengerészeti Múzeumban, és a rengeteg zöld és ápolt parkban, nagyokat sétálva.

Az időjárás, augusztus, szeptember hónapban, esős, hűvös volt, ritkán, ha kisütött a nap, akkor is az őszi kabát bőven elfért, kapucnival.

Összefoglalva: az étteremben eltöltött idő változatos volt, ahogyan a miangliai hangulatunk is. Sokat tanultam, az angol nyelvet bátrabban használom, jobban megismerhettem magam, és a körülöttem lévő világot. A felnőttek naturalisztikus világát látva, egy külföldi életét – még ha diák is – egy idegen országban, egy biztos, hogy mindenképpen tanulni fogok!

Geiszler Mirjam 12/A